

2020-03-30

Dnr: SBN 2019-000804

Handläggare
Katarina Balog

Samhällsbyggnadsnämnden

Fastighet: ERIKSBERG 2:74 (HAMMERSTAVÄGEN 24)
Ärende: **Bygglov i efterhand för tillbyggnad av enbostadshus
Återremiss avseende bygglovsavgift**
Sökande: Manuela Al-kass

FÖRSLAG TILL BESLUT

Samhällsbyggnadsnämnden beslutar att bygglovsavgiften enligt tidigare beslut daterat 2019-12-10, § 414, totalt om 51 740 kronor för bygglov i efterhand för tillbyggnader av enbostadshus ska ändras till 35 880 kronor.

Beslutet fattas med stöd av 12 kap 8 § PBL som anger att byggnadsnämnden får ta ut avgift för beslut om lov och andra tids- eller kostnadskrävande åtgärder.

Avgiften får enligt 12 kap 10 § PBL inte överstiga kommunens genomsnittliga kostnad för den typ av besked, beslut eller handläggning som avgiften avser. Grunderna för hur avgifterna ska beräknas ska anges i en taxa som beslutas av kommunfullmäktige.

Enligt 12 kap 11 § PBL ska den avgift som utgår enligt 12 kap 8 § PBL betalas av den som är sökande eller har gjort anmälan i det ärende som beskedet, beslutet eller handläggningen avser. Det framgår också att avgiften får tas ut i förskott.

Bygglövsavgiften ska betalas även om beslutet överklagas.

Bakgrund

Samhällsbyggnadsnämnden har den 10 december 2019 beviljat bygglov i efterhand för tillbyggnader av enbostadshus. Förvaltningen har angivit att bygglovsavgiften om 15 860 + 15 860 + 20 020 kronor totalt om 51 740 kronor för tre tillbyggnaderna ska tas ut.

Samhällsbyggnadsförvaltningen har haft kommunikation avseende de avgiftsgrundande ytor och åtgärder med sökandens konsult som resulterade att fastighetsägaren överklagade den debiterade bygglovsavgiftern.

Länsstyrelsen har den 12 mars 2020 beslutat (4034-11412-2020) att återförvisa ärendet för ytterligare handläggning med motivering: *att länsstyrelsen finner bristen i nämndens utredning – eller i vart fall motiveringen av själva beslutet – såvitt rör förordnandet om bygglovsavgiften – är sådan att avgörandet ska upphävas och ärendet återförvisas till nämnden för förnyad handläggning i tillämpliga delar.* Se bilaga 1.

Utredning, klargörande och motivering av bygglovsavgifter

Avgifterna framtagna ur Botkyrka kommuns gällande taxa. Taxan antogs av kommunfullmäktige den 25 oktober 2018, dnr sbf/2018:336 (taxan) och gäller från och med den 1 januari 2019.

Enligt 12 kap. 10 § PBL får en avgift inte överstiga kommunens genomsnittliga kostnad för den typ av beslut som avgiften avser. Vidare framgår att grunderna för hur avgifterna ska beräknas ska anges i en taxa som beslutas av kommunfullmäktige. Bestämmelsen motsvarar 11 kap. 5 § tredje stycket ÄPBL. Av förarbetena till ÄPBL framgår att bestämmelsen innebär att kostnadsuttaget ska grundas på den s.k. självkostnadsprincipen, som innebär att avgiften för verksamheten inte får tas ut med högre belopp än som svarar mot självkostnaden. Bestämmelsen vilar också på den s.k. likställighetsprincipen som innebär att kommunen ska fördela avgifterna mellan berörda bygglovssökande efter objektiva grunder - för lika fall ska samma avgift betalas (prop. 1985/86:1 s. 797).

Av den taxa som beslutats av Botkyrka kommun framgår att den är avsedd att täcka kommunens självkostnader för myndighetsutövning och tjänster till den del den inte är skattefinansierad. Vad gäller dess konstruktion anges att taxan innehåller schabloniserade priser för ärenden, och att schablonavgiften i huvudsak består av kostnader för arbetstiden för handläggare och administrativ personal, men även arbetstid för mer komplexa ärenden samt kungörelsekostnader. Taxan innehåller olika tabeller uppdelade på bl.a. avgifter för en- och tvåbostadshus respektive flerbostadshus.

Från taxans bilaga A 1.10 framgår att avgift för bygglov för en planenlig tillbyggnad av en- och två-bostadshus som förutsätter tekniskt samråd debiteras med 15 860 kr, medan avgiften, enligt punkten A 1.11, för en motsvarande åtgärd som innefattar en planavvikelse uppgår till 20 020 kr.

Något särskilt beräkningssätt för flera likartade åtgärder återfinns inte i taxan. Taxan anger tillbyggnad (singularis) till en- och tvåbostadshus. Även bestämmelse för tillbyggnadens yta saknas dock särskiljer taxan om åtgärden följer detaljplanen eller avviker från den samt om tekniskt samråd krävs. Sammantaget ska taxan tolkas att avgiften avser **en** tillbyggnad.

Eftersom frågan från fastighetsägaren har uppkommit avseende beräkning av bygglovsavgift på olika kommuner har förvaltningen kontrollerat med grannkommunerna hur de beräknar bygglovsavgiften och sanktionsavgiften.

Förvaltningen har konstaterat att beroende på varje kommunens taxa finns två olika tillvägagångssätt.

Alternativ 1- anger taxan för tillbyggnaden avgift för olika intervaller för ytor. I detta fall beräknar bygglovsenheter avgiften på en sammanlagd yta.

Alternativ 2 - anger taxan, lika Botkyrka kommunens taxa, per åtgärd beräknar bygglovsenheter per åtgärd med olika nedsänkning.

Det finns även rättspraxis för beräkning av likvärdiga åtgärder i samma bygglovsansökan se nedan:

Frågan om beräkning av bygglovsavgift vid uppförande av ett antal enfamiljshus av samma typ har varit föremål för prövning bl.a. i RÅ 1998 ref. 35. Taxan som då låg till grund för uttag av bygglovsavgift hade dock en annan konstruktion än den som nu är aktuell. Motsvarande gäller även för de beslut om bygglovsavgifter som JM har åberopat.

Mark- och miljööverdomstolen delar mark- och miljödomstolens bedömning att nämndens beslut har stöd i taxan i den meningen att avgift tagits ut för en- och tvåbostadshus och inte för flerbostadshus. Den omständigheten att taxan endast särskiljer avgifter för en- och tvåbostadshus samt flerbostadshus utgör i sig inte något skäl för ändring av beslutet om bygglovsavgift. Nästa fråga är om nämnden av särskilda skäl bort sätta ned avgiften. Vad som är att betrakta som särskilda skäl framgår inte uttryckligen av taxan. JM har anfört att avgiften bör sättas ned med hänsyn till de rationaliseringsvinster som finns vid omfattande byggprojekt.

Som SKL har framhållit skulle en sådan tillämpning kunna strida mot likställighetsprincipen genom att stora projekt gynnas på bekostnad av små. Även om det kan antas att vissa samordningsfördelar kan uppkomma när, i fall som detta, en och samma byggherre samtidigt söker bygglov för flera

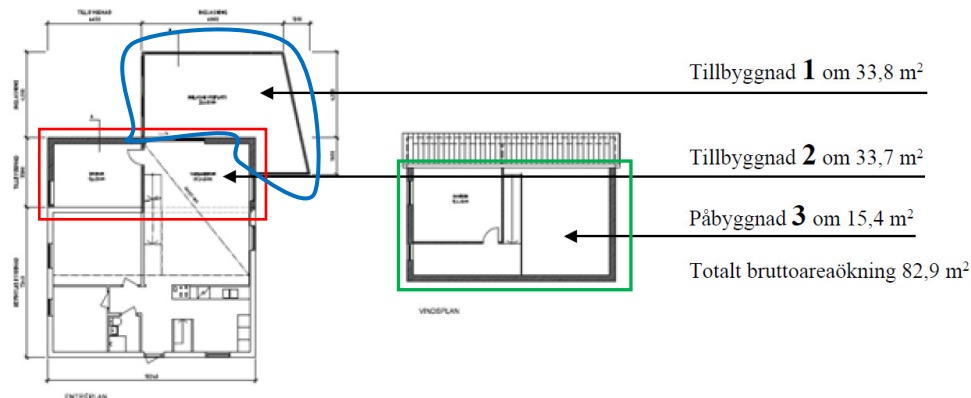
byggnader av samma typ så leder detta inte till slutsatsen att dessa eventuella samordningsvinster ska föranleda en nedsättning av avgiften. Redan taxans konstruktion av schabloniserade avgifter med utgångspunkt i en genomsnittlig kostnad talar mot detta. Det har inte framkommit något som talar för att avgiften överstiger den genomsnittliga kostnaden.

Sammanfattningsvis kan den debiterade avgiften inte anses strida mot taxan eller någon allmän princip för uttag av kommunala avgifter.

Enligt Botkyrka kommunens taxa får nämnden, om det finns särskilda skäl som motiverar en höjning eller minskning av avgiften, besluta om detta för visst slag av ärenden eller för särskilt ärende.

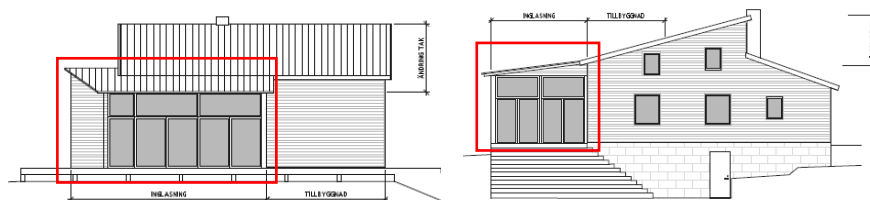
I det nu aktuella ärendet är frågan om beräkning av bygglovsavgift vid uppförande av ett antal tillbyggnader på ett enbostadshus av olika uppförande ska beräknas tillbyggnadsavgift per tillbyggnad (3st) eller på något annat sätt.

Ansökan avser tillbyggnader av enbostadshus.

Figuren här ovan anger dem tillbyggnader som är utförda på byggnaden.

Tillbyggnad nr 1 - inglasat uterum

Tillbyggnaden har inte funktionell samband, utökning av befintlig rumsyta, eller teknisk samband med påbyggnaderna. Inglasat uterummet kunde utföras oberoende från tillbyggnaden avseende takhöjning.

Tillbyggnaden, inglasat uterum, som ofta förekommer i Botkyrka kommun, med sin karaktär ger även visuellt intryck som ett tillägg till ett enbostadshuset.

Förvaltningen bedömde att tillbyggnaden inte var ett färdigt modulbygge och / eller en färdigtlevererat uterum (Willab garden eller Skånskabyggvaror eller likvärdigt produkt) som enbart skulle monteras, sättas fast, på fasaden.

Tillbyggnaden vid gavel nås via en våningshögt trappa men enligt ritningsunderlaget står på ett uppstolpat altangolv.

På denna grund har förvaltningen bedömt att punkten 2.13. i gällande taxa kan inte gälla.

2.13. Bygglövsavgift för mycket enkla byggnader och tillbyggnader

För mycket enkla byggnader som hallbyggnader, skärmtak, miljöstugor, carportar, oisolerad inglasning av balkonger och liknande oinredda konstruktioner är avgiften 50 procent av beloppen för ärenden om ny- och tillbyggnad.

Tillbyggnad nr 2 – är nytt sovrum samt utökning av vardagsrum.

Denna tillbyggnad kunde utföras utan att taket höjs med samma takkonstruktion som befintliga byggnaden. Uppförande av tillbyggnaden var inte beroende att inglasning av uterum utförs. Tillbyggnaden är en förlängning av befintliga byggnaden därmed tillhör samma byggnadsvolym.

Tillbyggnaden utökar bruttoarean och därmed ska bygglövsavgift tas ut.

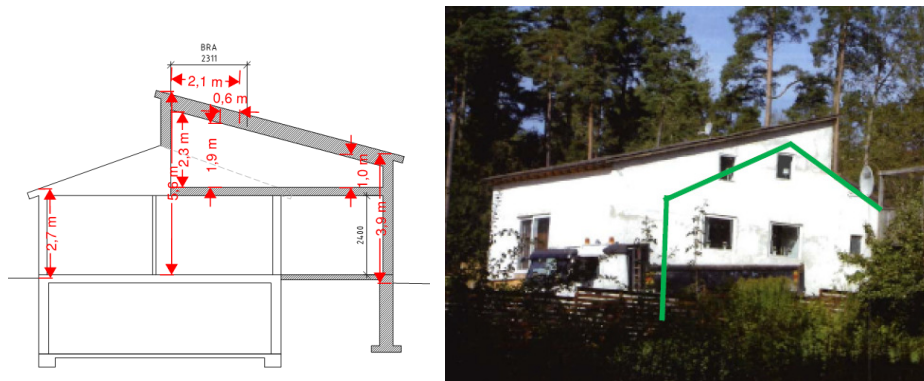
Tillbyggnaden har mått 3390 x 10240 mm vilket är 34,7m². (Förvaltningen har tidigare beräknat till 33,7 m².) Tillbyggnaden följer detaljplanen.

Förvaltningen bedömer att tillbyggnad 1 och 2 har anknytning till varandra och därmed kan ses som en tillbyggnad. Tillbyggnadernas totalyta är dock av storlek (67,5 m²) som kräver teknisk samråd. Avgift för planenlig tillbyggnad med teknisk samråd är **15 860 kronor**.

Tillbyggnad nr 3 – rivning av befintlig tak och nybyggnad av bjälklag och takkonstruktion som tillför byggnaden mätvärd bruttoarea och boende yta.

Tillbyggnaden saknar byggrätt enligt gällande detaljplanen. Planförhållandena och bedömning framgår från tjänsteskrivelsen se bilaga 2.

Tillbyggnaden medför en utökning av byggnadsvolymen samt med tillbyggnaden förändras byggnadens karaktär från ett envåningshus med inredd vind till ett tvåvåningshus.

Gröna linjen på foto, här ovanför, anger den befintliga byggnadens kontur.

Då avgifterna är framtagna enligt självkostnadsprincipen som regleras i 2 kap. 6 § Kommunallag (2017:725). Den innebär att kommuner inte får ta ut högre avgifter än som svarar mot kostnaderna för de tjänster eller nyttigheter som kommunen tillhandahåller (självkostnaden).

Innebörden av självkostnadsprincipen är att avgifter inte får bestämmas till sådana belopp att de tillför kommunen en vinst, avgiftsintäkterna får med andra ord inte överstiga kostnaderna för verksamheten. Självkostnadsprincipen syftar på det totala avgiftsuttaget för en verksamhet. Kostnaderna i det enskilda fallet har inte någon betydelse för tillämpningen av principen. Vid beräkningen av självkostnaderna får utöver externa kostnader alla relevanta direkta och indirekta kostnader som verksamheten ger upphov till tas med.

Åtgärder som avviker från detaljplanen ska grannarnas yttrande inhämtas. Vilket innebär att tillkommande arbetsmoment ska göras och därför är avgiften högre.

I taxans tabell A 1 finns avgifter redovisade för bygglov och teknisk kontroll för en- och två-bostadshus och komplementbyggnader. Under punkten A 1.10 framgår att en tillbyggnad som innefattar en planavvikelse som förutsätter tekniskt samråd debiteras **20 020 kronor**.

Nedsättning av bygglovsavgiften

Enligt plan- och bygglagen 12 kap 8a § ska reduktion av handläggningsavgift göras. Lagen anger att om en avgift tas ut för handläggningen av ett ärende om

lov enligt 8 § 2, 8 eller 9, ska avgiften reduceras med en femtedel för varje påbörjad vecka som en tidsfrist enligt 9 kap. 27 § första stycket överskrids. PBL 9 kap 27 § anger att byggnadsnämnden ska handlägga ärenden om lov och förhandsbesked skyndsamt. Nämnden ska meddela sitt beslut om lov eller förhandsbesked inom tio veckor från

1. den dag ansökan kom in till nämnden, eller
2. den senare dag då ytterligare underlag kom in till nämnden från sökanden på hans eller hennes initiativ.

Om nämnden inom tre veckor från den dag som anges i första stycket 1 eller 2 har förelagt sökanden enligt 22 § första stycket att avhjälpa en brist i ansökan, räknas tidsfristen i första stycket från den dag då bristen avhjälpes.

Om det är nödvändigt på grund av handläggningen eller utredningen i ärendet, får den tidsfrist som anges i första stycket förlängas en gång med högst tio veckor. Lag (2018:1136).

Nedsättning av bygglovsavgiften är inte aktuell i detta fall eftersom den sista komplettering i form av kontrollplan inkom 2019-11-11. Beslut har tagits i ärendet 2019-12-10.

De beräkningsmetoder som byggnadsnämnden tillämpat vid bestämmandet av bygglovsavgiften strider inte mot den av fullmäktige antagna taxan eller mot någon allmän princip för uttag av kommunala avgifter.

Sammanfattningsvis bedömer samhällsbyggnadsnämnden att en totalavgift med teknisksamråd ska tas ut för tillbyggnad 1 och 2 om 15 860 kronor och avgift för tillbyggnad 3 bestäms om 20 020 kronor.

Samhällsbyggnadsnämnden, med stöd av ovanstående, beslutar att total avgift för bygglov i efterhand för tillbyggnader av enbostadshus på fastigheten ERIKSBERG 2:74 (HAMMERSTAVÄGEN 24) är **35 880** kronor.

Annelie Fager
Bygglovchef

Katarina Balog
Bygglovhandläggare

Bilagor

Flera prejudicerande rättsfall som är relevanta i bedömningen

Förvaltningen vill även hänvisa till beslut från Mark- och miljööverdomstolen Målnr/Dnr: 2019-P 3830.

Ärendet i korthet: Plan- och byggnadsnämnden beslutade att påföra XX AB en byggsanktionsavgift om 477 750 kr (*22 750 kronor per tillbyggnad*) för att på fastigheten Fullerö 21:77 (*nybyggnad av radhus*) ha påbörjat 21 attefallstillbyggnader utan att ha erhållit startbesked enligt 10 kap. 3 § PBL. Beslutet fattades med stöd av 11 kap. 5, 51 och 57 §§ PBL samt 9 kap. 7 § PBF.

Av motiveringen till beslutet framgick bl.a. följande. I detta fall gjordes bedömningen att det var XX AB såsom den som begått överträdelsen som skulle betala byggsanktionsavgiften. Attefallstillbyggnad av bostadshus krävde anmälan enligt 6 kap 5 § första stycket 10, PBF. Därefter påfördes bolaget en byggsanktionsavgift om 136 500 kr (*22 750 kronor per tillbyggnad*) för att på samma fastighet ha påbörjat 6 attefallstillbyggnader utan att ha erhållit startbesked.

"Mark- och miljööverdomstolen gör bedömningen att de åtgärder som det i målet är fråga om utgör tillbyggnader i plan- och bygglagens mening (1 kap. 4 § plan- och bygglagen [2010:900], PBL). Eftersom tillbyggnaderna är s.k. attefallsåtgärder krävs det inte bygglov för att utföra dem, däremot krävs anmälan (9 kap. 4 b § första stycket 1 PBL och 6 kap. 5 § första stycket 12 PBF).

Mark- och miljööverdomstolen instämmer i mark- och miljödomstolens bedömning att de aktuella tillbyggnaderna har påbörjats innan startbesked utfärdades. Förutsättningar för att ta ut byggsanktionsavgift föreligger därför (10 kap. 3 § och 11 kap. 51 § PBL).

Vad gäller byggsanktionsavgiftens storlek och hur den ska beräknas gör Mark- och miljööverdomstolen följande bedömning. För tillbyggnader som kräver anmälan och som har påbörjats innan byggnadsnämnden gett startbesked ska byggsanktionsavgiften beräknas enligt 9 kap. 7 § PBF. Avgörande för hur sanktionsavgiften ska beräknas är till vilken typ av byggnad som tillbyggnaden hör och inte - som mark- och miljödomstolen bedömt - tillbyggnadens funktion eller användningsområde. De i målet aktuella tillbyggnaderna är tillbyggnader till enbostadshus. 9 kap. 7 § första stycket 1 PBF ska därför tillämpas vid beräkning av byggsanktionsavgiftens storlek.

Mark- och miljööverdomstolen bedömer att det inte finns skäl att sätta ned sanktionsavgifterna på grund av att de är oproportionerliga (11 kap. 53 a § PBL). Det har inte heller framkommit andra skäl att sätta ned avgifterna.

Nämndens beslut om byggsanktionsavgift mot bolaget ska därför fastställas i enlighet med de i besluten gjorda beräkningarna.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas."

Sammanfattning av domen: trots att tillbyggnader utfördes samtidigt och flera av dem på samma byggnad, samtliga på samma fastighet, avgiften har beräknats per tillbyggnad om 15 m² och inte på en sammantagen tillbyggnadsarea vilket skulle medfört en betydligt lägre avgift.

Då byggsanktionsavgiften beräknas per åtgärd har förvaltningen bedömt att samma beräkningsprincip ska gälla avseende beräkning av bygglovsavgiften.

I ett annat beslut av mark- och miljööverdomstolen (Målnr/Dnr: 2018-P 9300) avseende bygglovsavgift för flera byggnadsåtgärder har MÖD beslutat att avgift ska tas ut för varje enskild åtgärd/byggnad.

Sammanfattning av ärende: Stadsbyggnadsnämnden i Stockholms stad beviljade ett bolag bygglov för uppförande av enbostadshus på fastigheterna Ripbäret 14 och 16-53. Stadsbyggnadsnämndens beslutade genom faktura att debitera bolaget en sammanlagd bygglovsavgift om 1 024 100 kronor avseende dessa 38 enbostadshus. Beslutet överklagades hos Länsstyrelsen i Stockholms län. Länsstyrelsen konstaterade att kommunfullmäktige hade fastställt en taxa för stadsbyggnadsnämndens verksamhet. Taxan gällde från och med den 2 maj 2011. Enligt övergångsbestämmelserna debiterades avgift enligt den taxa som gällde vid tidpunkt för beslut om lov. I bygglovsavgiften ingick kostnaden för handläggningen från lov fram till och med slutbesked. En avgift på 26 900 kronor utgick enligt taxan för att bygga ett nytt en- eller tvåbostadshus, inklusive eventuellt kompletterande byggande i samma ansökan. Länsstyrelsen fann att den avgift som uttagits av klaganden hade stöd i den vid beslutstillfället gällande taxan. Taxans riktighet fick inte prövas av länsstyrelsen, överklagandet skulle därför avslås. Beslutet överklagades till mark- och miljödomstolen. Mark- och miljödomstolen delade länsstyrelsens bedömning att den beslutade bygglovsavgiften hade stöd i kommunens taxa. Det hade inte framkommit att kommunen för detta slag av ärende, dvs. bygglovsavgift för kedjehus, hade beslutat om en minskning av

bygglovsavgiften. När det gällde avgiften i ett särskilt ärende gav bestämmelsen nämnden en möjlighet att sätta ned avgiften. Med hänsyn till vad som framkommit i målet bedömde mark- och miljödomstolen att det inte fanns skäl att sätta ned avgiften med stöd av bestämmelsen. På grund av det anförda skulle överklagandet avslås. Domen överklagades till Mark- och miljööverdomstolen.

Mark- och miljööverdomstolen avslag överklagandet. Även överklagandet om bolagets yrkande om ersättning för sina rättegångskostnader avslogs. Följande domskäl angavs:

"MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Stadsbyggnadsnämnden i Stockholms kommun meddelade den 12 maj 2011, med tillämpning av den före den 2 maj 2011 gällande plan- och bygglagen (1987:10), ÄPBL, bygglov för nybyggnation avseende 38 enbostadshus och fastställde bygglovsavgiften till 38 x 26 950 kr, dvs. totalt 1 024 100 kr. Stadsbyggnadsnämnden tillämpade en bygglovstaxa som gällde fr.o.m. den 2 maj 2011. JM har debiterats bygglovsavgift motsvarande bygglovskostnaden för varje enbostadshus.

Mark- och miljööverdomstolen har denna dag i mål P 6620-13 avgjort ett liknande mål mellan JM AB och Botkyrka kommun. I det målet tillämpades vid bygglovsprövningen den efter den 2 maj 2011 gällande plan- och bygglagen (2010:900), PBL.

Enligt 11 kap. 5 § tredje stycket ÄPBL (som motsvarar 12 kap. 10 § PBL) får en avgift inte överstiga kommunens genomsnittliga kostnad för den typ av beslut som avgiften avser. Vidare framgår att grunderna för hur avgifterna ska beräknas ska anges i en taxa som beslutas av kommunfullmäktige. Av förarbetena till ÄPBL framgår att bestämmelsen innebär att kostnadsuttaget ska grundas på den s.k. självkostnadsprincipen, som innebär att avgiften för verksamheten inte får tas ut med högre belopp än som svarar mot självkostnaden. Bestämmelsen vilar också på den s.k. likställighetsprincipen som innebär att kommunen ska fördela avgifterna mellan berörda bygglovssökande efter objektiva grunder - för lika fall ska samma avgift betalas (prop. 1985/86:1 s. 797).

I Stockholms stads taxa för stadsbyggnadsnämndens verksamhet anges att avgifterna tas ut med stöd av plan- och bygglagen eller kommunallagen om inget annat anges och att avgifterna är avsedda att täcka stadens kostnad för den aktuella myndighetsutövningen. I avgiften ingår kostnaden för handläggningen från lov till och med slutbesked. Taxan innehåller olika tabeller uppdelade på bl.a. avgifter för en- och tvåbostadshus respektive flerbostadshus. Något särskilt beräkningssätt för s.k. grupphusbebyggelse (kedjehus, radhus eller motsvarande) återfinns inte i taxan. Enligt taxan får nämnden, om det finns särskilda skäl som

motiverar en höjning eller minskning av avgiften, besluta om detta för visst slag av ärenden eller för särskilt ärende.

Den kommunmedlem som är missnöjd med kommunfullmäktiges beslut om antagande av taxan har möjlighet att överklaga beslutet i den ordning som gäller för laglighetsprövning enligt kommunallagen (13 kap. 1 § 6 PBL). Den beslutade taxan som sådan kan inte komma under Mark- och miljööverdomstolens prövning. Vad Mark- och miljööverdomstolen har att ta ställning till är i stället tillämpningen i det enskilda fallet efter överklagande av ett beslut om uttagande av avgift.

Frågan om beräkning av bygglovsavgift vid uppförande av ett antal enfamiljshus av samma typ har varit föremål för prövning bl.a. i RÅ 1998 ref. 35. Taxan som då låg till grund för uttag av bygglovsavgift hade dock en annan konstruktion än den som nu är aktuell. Motsvarande gäller även för de beslut om bygglovsavgifter som JM har åberopat.

Mark- och miljööverdomstolen delar mark- och miljödomstolens bedömning att nämndens beslut har stöd i taxan i den meningen att avgift tagits ut för en- och tvåbostadshus och inte för flerbostadshus. Den omständigheten att taxan endast särskiljer avgifter för en- och tvåbostadshus samt flerbostadshus utgör i sig inte något skäl för ändring av beslutet om bygglovsavgift.

Nästa fråga är om nämnden av särskilda skäl bort sätta ned avgiften. Vad som är att betrakta som särskilda skäl framgår inte uttryckligen av taxan. JM har anförts att avgiften bör sättas ned med hänsyn till de rationaliseringsvinster som finns vid omfattande byggprojekt. Som SKL har framhållit skulle en sådan tillämpning kunna strida mot likställighetsprincipen genom att stora projekt gynnas på bekostnad av små. Även om det kan antas att vissa samordningsfördelar kan uppkomma när, i fall som detta, en och samma byggherre samtidigt söker bygglov för flera byggnader av samma typ så leder detta inte till slutsatsen att dessa eventuella samordningsvinster ska föranleda en nedsättning av avgiften. Redan taxans konstruktion av schabloniserade avgifter med utgångspunkt i en genomsnittlig kostnad talar mot detta. Det har inte framkommit något som talar för att avgiften överskrider den genomsnittliga kostnaden.

Sammanfattningsvis kan den debiterade avgiften inte anses strida mot taxan eller någon allmän princip för uttag av kommunala avgifter. Överklagandet ska avslås och mark- och miljödomstolens dom ska således stå fast.

JM har inte någon rätt till ersättning för sina rättegångskostnader. JM:s yrkande om sådan ersättning ska avslås."